

Letette a névjegyét

Tóth Péter az Év Erdésze 2018 cím nyertese

Miközben többen szinte megszállottan akarják a sikert, kollégánk mindjárt az első alkalommal felállhatott a dobogó legmagasabb fokára: ez évben Tóth Péter viselheti az Év erdésze 2018 kitüntető címet.

Nem egy versenyzős fajta Tóth Péter. Ahogy visszatérek a pályafutására, még 2006-ban vett részt egy hivatásos vadászok versenyén, és Zala megyében harmadik lett. Az Év Erdésze verseny azonban más, sokkal összetettebb, hiszen az egész szakmát felöleli. Miután a házi válogatót megnyerte, jogot nyert a gyulai döntőn való indulásra.

– Úgy voltam vele, hogy ha már elindulok, nem akarok szégyent hozni sem magamra, sem pedig az általam képviselt Bakonyerdő Zrt.-re sem. Elővettem a régi könyveimet, jegyzeteimet, és felidéztem a tanulmányaimat. Jó volt frissíteni a meglévő tudásomat.

Tóth Péter a vállalat hírnevét is öregbítette

A gyulai országos döntőn 24-en indulhattak, a 21 magyarországi mellett három erdélyi kolléga. Az erdészek 13 versenyszámban mérték össze tudásukat.

– Érdekes volt az egész viadal. A rangjára jellemző, hogy többen visszatérő kollégák, akiknek feltett szándékuk, hogy ezt a címet elnyerjék, de eddig hiába indultak. A versenynapok estéin sokan könyveket forgattak, készültek a másnapra. Kérdeztem

is magamtól: mit keresek én itt?! Azt láttam, hogy rendkívül kiegyenlített a mezőny, és azt is éreztem, hogy jól teljesítek.

Olyan feladataik voltak, mint például összetett szakmai írásbeli feladatsor, erdőfelújítás, körülmérés, gyérítésjelölés, erdőkárbecslés, golyós lövészet. Az erőviszonyokra jellemző, hogy mindegyik versenyszámban más-más erdész nyerte meg. Kollégánk a választékolást

„húzta be”, de mindegyik számban előkelő helyen szerepelt.

– Nem tudtam, mi lehet a végeredmény, hiszen nünaszokon múlt egy-egy szám megnyerése. Egy éremmel már boldog lettem volna. Amikor a legvégén kimondták a nevem, az nagyon jó érzés volt!

Ahhoz képest, hogy milyen szerény elvárásokkal indult, sikerült megnyernie a versenyt! Így ő viselheti az Év erdésze 2018 kitüntető címet. Eredményére a vállalat is büszke, a díjat egy dámbia ka-kilövési lehetőséggel jutalmazták.

– Ez a verseny azon kívül, hogy megnyertem, szakmailag is nagyon hasznos volt, rettentő sokat tanultam és tapasztaltam. Eddig is úgy gondoltam, ez az a szakma, ahol folyamatosan képeznem, fejlesztenem kell magam, és ezért én is mindent megtettem. A Év Erdésze verseny mindebben csak megerősített – mondta Tóth Péter.

Végtisztesség az erdő királyának

Jó volt megbeszélni a tapasztalatokat

A szeptemberi szarvasbőgést követő trófeaszemle ünnepnap a vadászok számára, egyben végtisztesség a hazai erdő királyának – mondta Varga László, amikor köszöntötte a hagyományos trófeaszemle résztvevőit.

A Bakonyerdő Zrt. immár 13. alkalommal tartotta meg trófeaszemléjét a Sárosfői Vadászháznál. A seregszemlén ezúttal 130 agancsot állítottak ki.

– A szakavatott szemet nem lehet becsapni. Az itt kiállított trófeákból mindenki megítélheti, milyen magas színvonalú vadgazdálkodási tevékenység folyik a társaságnál – mondta köszöntőjében Varga László. A vezérigazgató hangsúlyozta, a vadgazdálkodási feladatokat mindig a természettel összhangban kell végezni. E tevékenységgel kapcsolatban még inkább nyitottá kell válni a nagyközönség előtt. Jelezte, szakmailag elengedhetetlen a nagyvadlétszám apasztása. A gímszarvas esetében mindezt úgy kell megtenni, hogy a trófeák minőségi javulásával együtt járjon.

Kifejtette, a szeptemberi szarvasbőgést követő trófeaszemle ünnepnap a vadászok számára, egyben végtisztesség a hazai erdő királyának.

Pölöskei Balázs vadgazdálkodási osztályvezető a szeptemberi bögés tényadatairól beszélt. Ez volt az első év, hogy az új vadászati jogszabályok előírásai szerint végezték a tevékenységüket. A hat vadászterületük összterülete 56 ezer hektár, három megyében, de négy vadászati tájegységben található. Az idei bögésben 150 bikát lőttek ki, ebből 130 trófeát állítottak ki. Az elejtett bikákból 30 a fiatal, 60 a középkorú, 40 pedig az idős korosztályból került ki. Az idei két legnagyobb Balatonfüredi Erdészeti területén esett, egyiknek 10,34, a másiknak 10 kilogramm volt a trófeafütya.

A szemlén jelen volt Takács Szabolcs kormány megbízott is, aki soha nem tagadta, hogy buzog benne a vadászszervező. Éppen ezért mindig örömmel jön a vadásztársak körébe. Hangsúlyozta, a Bakonyerdő Zrt. vadgazdálkodási tevékenysége példaeértékű.

Hittel és reménnyel

A Koloska-völgy immár visszavonhatatlanul a Balatoni Csillagösvény szervezésévé vált. Bőjte Csaba ferences szerzetes immár hatodik alkalommal tartott itt szabadtéri szentmisét.

A világ legszebb temploma, a balatonfüredi erdő idén is méltó helyszínt biztosított Bőjte Csaba ferences szerzetes, a maroszléki gyermekkórus és a dévai gyerekek VI. Balatoni Csillagösvény missziós és koncertkörútjának. A Koloska-völgyben tavaly átadott Gyermek Jézus-szobornál megtartott sza-

badtéri szentmise és a gyermekkórus előadása ezúttal is tömeget vonzott. Bőjte Csaba balatoni körútja minden évben lélekemelő esemény. A szentmise során elmondottak még azok lelkét is megérintik, akik nem mondják magukat hívőnek.

Százak isszák a szerzetes minden szavát, százak imádkoznak vele együtt az emberi lélek tisztaságának és nemzetünk megmaradásának érdekében. A Maroszléki Kodály Zoltán Gyermekkar éneke a szentmise alatt és után is betöltötte a Koloska-völgyet. Az esemény ünnep volt a javából.

Hazajárnak Sárosfőre

A festői környezet, a simogató meleg, a kiváló programok egyaránt hozzájárultak ahhoz, hogy emlékezetes esemény legyen a Juhász- és Pásztorkutyák CAC-kiállítása Sárosfőn.

Hagyományosnak mondható helyszínen, Devecser mellett, a Bakonyerdő Zrt. Sárosfői Vadászházában rendezte meg a Bakonyerdő Zrt. és a Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesületeinek Szövetsége a Juhász- és Pásztorkutyák CAC-kiállítását. A szervezők immár hatodik alkalommal választották ezt a csodálatos erdei környezetet, ami a résztvevők és a látogatók ré-

Az egyre több résztvevő mutatja a verseny népszerűségét

szeről egyaránt érhető döntés. A kiállítás fővédnöke dr. Simicskó István, a hazafias és honvédelmi nevelésért, illetve az ezzel összefüggő beruházásokért felelős kormánybiztos volt.

A rendezvényt Varga László, a Bakonyerdő Zrt. ve-

zérigazgatója nyitotta meg. „Szeresd csak nyugodtan kutyádat, ezt a csillogó szemű, fáradhatatlan barátodat, aki nem kér a barátságáért mást és többet, mint valamilyen szerény koncot, és egy-egy simogatást” – idézte Márai Sándor gondolatait. Hozzá-

tette, ahogy az erdő nem képzelhető el vad nélkül, úgy erdész, vadászember sem kutya nélkül. Arról is beszélt, hogy a résztvevőtársaság szívesen biztosított helyszínt a kiállításhoz, a rendezvény pedig évről évre nagy siker.

A Juhász- és Pásztorkutyák CAC-kiállítására nevezhető volt minden olyan kutya, amely valaha az állatok terelésével, illetve őrzésével kapcsolatos munkát végzett. A speciális kiállításra minden évben egyre több kiállító érkezik, a nevezők, a bemutatott fajták száma emelkedik. Idén közel 40 fajta kiváló egyedje vonultak fel, szám szerint 176 ebet regisztráltak.

Továbbviszi a tradíciót

Bemutatjuk erdőgondnokainkat: Rosta Katalin

Az egyetem végeztével te-repre készült Rosta Katalin, mert úgy gondolta, a szakmai alapokat a gyakorlatban kell elsajátítani. A lehetőségre öt és fél évet kellett várnia.

Éppen azért, mert férfiak jellemző a szakmát, kívülálló számára meglepő lehet, hogy Rosta Katalin az erdőmérnöki pályát választotta. Neki mindez természetes, hiszen a családban több generáción át ez a hivatás a meghatározó. A nagyszülei közül hárman, az édesapja és az édesanyja is ezt a pályát választotta. Úgy fogalmazott, hogy számára ez egyfajta családi indíttatás.

Kata Sopronban végzett 2012 februárjában. Az akkori mesterszakos rendszerben öt és fél éves volt a képzés, ami fél év gyakorlatot is tartalmazott. Gyakorlati idejének felét Egerben, az erdőfelügyelőségénél töltötte, ahol belekóstolhatott az erdőtervezői és hatósági munkába, a gazdálkodói környezetbe pedig a Mátrafüredi Erdészetnél tekinthetett be. Friss diplomásként a Bakonyerdő Zrt.-hez került. A központban az akkori erdőművelési és közjóléti osztályon kezdett.

Felidézve az első időszakot úgy fogalmazott, szerencsés volt, hiszen egyből szakmai osztályra került, ahol a művelés teljes területét átláthatta, a kollégák pedig segítettek és engedték is beletanulni a szakmába. Sok feladat volt, a hatósági ügyintéztől kezdve az adatbázis kezelésig, emellett műszaki átvételekre, vágásbesorolásokra is járt. Ennek köszönhetően közvetlen kapcsolatba került az erdészetekkel, megismerhette az egész cég működését.

Híába érezte magát jól a központban, nem felejtette, hogy az egyetemről kikerülve terepre készült, hiányolta a szakmai alapok gyakorlati elsajátítását. Ezért amikor lehetősége adódott, váltott. Közel öt és fél év Központ után után tavaly május 1. óta tölt be erdőgondnoki munkakört a Bakonyzentlászói Erdészetnél.

Elmondta, a váltás gyorsan történt. Szolnoki Gergelyvel egy időben kerültek a két erdőgondnoki pozícióba. Mindössze két hétük volt arra, hogy elődeikkel együtt dolgozzanak és átvégyék tőlük a munkakörrel járó feladatokat. Szerencsére az erdészeti vezetőjétől és a munkatársaktól maximális segítséget kaptak.

Kata úgy fogalmazott, a váltás örömteli volt, mert régóta szerette volna, anyanyiban viszont nehéz, hogy ez teljesen más feladat, mint amit a központban végzett. Odakint naponta érik meglepetések az embert, éppen ezért sokkal gyorsabban kell reagálni a dolgokra. A munkák gyakorlati oldala és a fa-

használattal is bővült tevékenység nagy változás volt számára, de bizott magában, idővel beletanul.

A terület önmagában is nagy kihívás, hiszen rendkívül változatos erdőben kell gazdálkodni, a síkvidéki fenyvesektől a hegyvidéki bükkösökig. A fenyőfői homokvidék – benne az ősfenyvessel – erdőművelési, felújítási szempontból különösen nehéz terep. Több közjóléti objektum is van a területen. Mindez sok feladatot ró rá, de szeretne maximálisan helytállni. A kihívásokkal együtt is jól érzi magát. Mátaraháza, ahol felnőtt, szinte ugyanolyan erdei környezetben van, mint Vinye, ahol jelenleg él. Mindössze pár ember lakik itt, de turistikaigal forgalmas hely, innen indul a nagy látogatottságnak örvendő Cuha-völgyi tanösvény is.

A munkaköre mellett részt vállal az A Mi Erdőnk erdészeti lap szerkesztőbizottságában is. Ez pluszfeladat, de nagyon szereti, hiszen más irányú tevékenység, mint a napi szintű feladatvégzés. Emellett az OEE Pápai Helyi Csoportjának titkárhelyettese, e tisztségben a minap erősítették meg.

Mosolyogva emlékezett, hogy amikor a családban először felvetette, hogy folytatná a hagyományt, le akarták beszélni. Nyilván ők már sok mindent megtapasztaltak a szakma szépségeiből, de az árnyoldalaiból egyaránt. Látva azonban Kata hozzáállását, meglágyult a szívük. Egyesületi, vagy szakmai rendezvényeken, ha összefutnak, büszkén szózták bemutatni a legifjabb erdőmérnök családtagot.

Monostor az erdő mélyén

A zalaegerszegi Göcseji Múzeum és a keszthelyi Balatoni Múzeum munkatársai a remeteként élő pálosok monostorát tájrják fel Vállus határában.

A Bakonyerdő Zrt. NKA-pályázatokat is bevonva eddig négy középkori romnak végezte el a régészeti feltárását és állagmegóvását: Salföldi pálos kolostorrom, Sáska-Bakonyzentjakabi pálos kolostorrom, Sáska-Dabosi templomrom és a sziglieti Óvár. Ezenfelül a vállalat minden olyan régészeti munkát pártol és szorgalmaz, amelyet a működési területén végeznek és segíti a történelmünk megismerését. Az egyik ilyen munka helyszíne a Keszthelyi-hegység, Válluson két éve volt az első ásás. Az MTÜ koordinálásával tervben van a Badacsonyhegyen található pálos kolostorrom feltárása is.

A monostor olyan rendházat jelent, amely az ott élő szerzeteseket teljes körűen kiszolgálja (hitélet, szállás, étkezés, temetkezés, gazdálkodás). Templomához kolostor kapcsolódik négyoszögletű belső udvarral, amit fedett ke-rengőfolyosó határol, abból nyílnak a különböző funkciójú termek. Ilyen elrendezés nyomai bontakoznak ki a vállusi erdő rejtekén is.

A monostor létezéséről egyetlen, 1429-ből származó írásos forrás tesz említést, ám a feltárások nyomán igazolódott, hogy az építmény ennél korábbi. Az 1300-as években már biztosan állt itt kolostor, sőt, a fémkeresés kutatás során előkerült bécsi fillér, il-

letve IV. László (1262–1290) pénzérme még korábbi alapítást sejtet. A legelső rétegekben pedig késő bronzkori objektumokat és leleteket (kerámiatöredék és tű) találtak, ami bizonyítja, hogy a terület már Kr. előtt 1000 környékén lakott volt.

Az ásás első – tavalyi – szezonjában a kerengő, illetve a templom falára talált rá az egyik kutatóárok, a másiktól pedig két, a kolostorudvarban eltemetett szerzetes sírja bukkant elő. Az egyik csontváz fej nélküli. Megtalálták az oltár egy részletét, s az utolsó padlószintet is azonosították. Sajnos a szentély közepét egy jókora rablógödör dülta fel mélyre hatolva a talajba. A szomszédos kolostor területéről 4 ólom posztópombra is előkerült.

A nyár folyamán az ásás második szezonja zajlott, a számos önkéntes közreműködésével zajló munka nyomán leginkább a templom körvonalai rajzolódtak ki. Tavaly georadaros kutatások mutatták meg a földben rejlő építményeket, így idén nyáron

Immár a második feltárási ütemen vannak túl

már pontosan tudták a szakemberek, hol kell keresniük a templom szentélyét, s hogy hozzávetőlegesen mekkora a monostor területe. A mélybe hatolva több faragott kő is napvilágra került, és több újszülött, illetve csecsemő csontváza ugyancsak. Az ant-

ropológusok majd pontosan meghatározzák a kis tetemek korát, de szemre is látható, hogy parányi koponyákról, csontokról van szó.

A pálos az egyetlen magyar alapítású (1250) férfi szerzetesrend. Fénykorukban csaknem 200 kolostoruk volt, még Oroszországban, Egyiptomban és Palesztinában is állt pálos rendház. Szerzeteseik a középkori településektől kis-kis elhúzódvá, remeteéletet éltek s önellátásra rendezkedtek be. Kolostoraikat a természet ölen, patakok, források mentén emelték, gyakran alakították ki saját élelmészükre halastavat. Utóbbi nyomát Válluson is meglelték, a Szent Miklós forrás vizét duzzasztották fel kis gáttakkal.

Forrás: Zalai Hírlap

Fotók: Göcseji Múzeum, Balatoni Múzeum

Nyáron folytatódott a régészeti munka

Bevarázsoltuk a Szabadság teret

Mind a két napon nagyszámú érdeklődés mutatkozott az Országos Erdészeti Egyesület Erdővárás Családi Napja iránt, ahol vállalatunk is aktív résztvevő volt.

Az idei évben harmadik alkalommal rendezte meg az Országos Erdészeti Egyesület az Erdővárás Családi Napot, mely az összes állami erdőgazdaság részvételével zajlott szeptember második felében Budapesten, a Szabadság téren. Mind a két napon nagyszámú érdeklődés mutatkozott. Annak ellenére is, hogy a második napon a délutáni családi napot nem volt lehetőségünk megtartani az időjárás viszontagságai miatt. Erdőgazdaságunk az első állomás a „FÁTÓL Z-IG” sátorban kapott helyet a KEFAG

Zrt.-vel közösen. Melynek témája szerint izgalmas részleteket tudhattak meg az érdeklődők a fa második életének ezerféle alakjáról és a faanyag hasznosságáról. A többi sátor is tartogatott érdekes információkat az erdő elővilágáról, az erdei turizmusról, a vadászatról és vadon élő állatokról, az erdei melléktermékekről, az erdei kisvasutakról, a vándortáborozásról, az erdőtűz-megelőzési programról.

A két napon délelőttre erdei iskolai programokat szerveztek a regisztrált ökoiskolák csoportjainak. (Ebből sajnos a szombat délelőtti elmaradt.) Majd ezt követően mindenki számára nyitottak voltak a felállított tematikus sátrak. Ezenfelül zenesz programok, koncertek várták a kilátogatókat.

Vendégek Erdélyből

A történelmi Magyarország keleti feléből, Székelyföldről érkeztek látogatók társaságunkhoz, az Országos Erdészeti Egyesület Erdélyi Helyi Csoportjának szervezésében, Orbók Ilona, az Erdélyi Helyi Csoport titkárának vezetésével. A Vértesszőlős Zrt.-t és a VERGA Zrt.-t követően érkezett hozzánk a 12 fős csapat.

A vendégekkel a Farkasgyepűi, illetve a Bakonybéli erdészeteinknél szakmai programokra került sor. Elsőként a bakonyi vadászhatáron nyújtott tartalmas programot. A vadgazdálkodásról esett szó Hubertlak környékén. A séta során érintettük a

„mi” Gyilkos tavunkat is. Az erdőgazdálkodási témák közt a kőröspusztulás bemutatása, tölgy felújítás, lucfenyő pusztulás és az azt követő erdőfelújítás, illetve a bükk gazdálkodás került terítékre.

A délután Bakonybélben töltötte a csoport. Először a Szent Mauriciusz Monostorban fogadtak bennünket nagy vendég szeretettel. A felújítással járó nehézségek ellenére értékes és érdekes látogatás volt. Végül pedig a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság Pannon csillagdjaja nyújtott tartalmas programot. A fesztett program mellett jutott idő a baráti, kollégális beszélgetésekre is.

Két keréken

Élményekkel teli hétvége a Káli-medencében

A pénteki munka után kéreppárokkal felpakolva indultunk el a Káli-medence (a magyar Toszkána) meghódítására. Szállásunk egy kedves ismerősünkénél volt Szentbékállán, a Kötenger panzióban. A Szigethy házaspárnál, Jolinál és Palinál nem lehet unatkozni, mindig nagy a forgalom, baráti társaságok szeretettel látogatják a kedves szálláshelyet.

Szombaton elindultunk az első úti célnak Hegyestű felé. A nap már elég melegen tűzött, ami főleg a hegyre föfelé nehezítette a tekerést. Hegyestű egy természeti csoda a bazaltorgonáival. A geológiai bemutatóhely csúcsáról fantasztikus kilátás tárult a szemünk elé. Valóban a magyar Toszkána terület el a lábunk előtt: hegyek, dombok, zöld mezők, ápolat szőlők, mandulaültetvények és kaszálók, mindezek teljes nyári pompában.

A kicsi tereben nagyszerű térképet tanulmányoztunk, és ekkor eldöntöttük, minden nyáron másik Balaton-felvidéki medencét fogunk bejárni, kerékpárral vagy gyalog! A bőség zavara: káli, tapolcai, pécesei, nivegy-völgyi. Mindezt ilyen közelségben van egymáshoz, és a lakóhelyüinktől sincs messze!

A szabadtéri kiállításon megismerkedhettünk a térség legjellegzetesebb kőzeteivel. Kitérő családi kirándulási helyszín lehet Hegyestű! Monoszóló felé vettük az irányt. Gondozott, kedves falu a Káli-medence keleti határán, amin hamar túl is jutottunk, de a falu szélén levő Szent Mihály-templomnál megpihentünk. A falu első okleve-

les említése 1252-ből származik. Megcsodáltuk a templom gazdagon faragott, bélétes késő román stílusú kapuját, melyet 1970 körül állítottak helyre. Nagyon szeretem a román és gótikus stílusú építészeti emlékeket, legyen az templom vagy bármi más. Így örömmel fotóztam a templomot. Úgy érzem ilyenkor, hogy az 1200-as évekből üzentek nekünk, akik ezt a templomot egyszerű, de mégis szép formákkal és a kapu fölötti növénymotívumokkal díszítették. Vajon mi marad majd miutánunk 800-900 év múlva? A kedves templomkert a szederfával arra bizta-

Kincsekert rejt az erdő

tott bennünket, hogy itt fogyasszuk el az ebédet, majd jöleső ejtőzés következett a szép zöld fűben a fák alatt. Közben elmélgedtünk az élet nagy kérdésein. Férjem, Attila ezt – velem ellentétben – egyenletes szuszogással és csukott szemmel teszi, míg én a fölöttünk levő felhőkben és zöld lombkoronában gyönyörködve.

A félórás pihenő után egy mezei úton indultunk tovább, itt ugyanis egy rövidebb utat

találtunk, amin meg sem álltunk Balatonhenyéig. Ez egy picurka zsákfaluska, ahol mintha megállt volna az idő. Aki szeret elvonulni a nagyváros zajától, az bátran jöjjön ide, ahol csend és béke van mindenütt. A templomnál szemügyre vettük a kéktúra-útvonalat egy térképen, beszédbe elegyedtünk egy falubélivel, aki térképpel és jó tanáccsal látott el bennünket az utunk folytatásához. Nem így terveztük, de szeretünk spontán dönteni.

Nagy lelkesen el is határoztuk, hogy a kéktúra útvonalán próbálunk meg átjutni Szentbékállára. Hát ez,

mint később kiderült, nem a legegyszerűbb vállalkozás. Néhol járhatatlan út, máshol a felfestett jelzés hiánya miatt többször is megtorpantunk vagy eltévedtünk, de nem adtuk fel. A táj nagyon szép volt, erdő, és mező, szőlők és patakok keresztelték egymást.

Utólag azt mondom, ezt gyalog kellett volna megtenni, kerékpárral nem nagyon lehetett közlekedni az úttalan utakon. Ezért is marad meg

Horváth Attila és Csengei Ágota Hegyestű lábánál

az emlékezetünkben sokáig! Utólag jókat nevetgélünk, hogy hányszor kellett átmenni egy-egy szurdoknál a biciklinket. Mindketten szeretjük a kihívásokat!

Vasárnap reggeli előtt először a Káli-medence legnagyobb és leglátványosabb kőtengerét fedeztük fel, ami a falu szélén van. Egyik évszakban sem tudom megunni ezt a természeti csodát! Szeretem a nagy ingókövet, a sok madarat, gyikot, egyéb állatot és növényzetet. Az egész környék magával ragadja az embert. Minden barátomat – most éppen a férjemet – ráültem az energiát sugárzó „varázkőre”, hogy aztán feltöltődve ugrálhassunk tovább egyik körül a másikra. Panasza nincs okom, nem vagyok híján a pozitív energiáknak!

Szentbékállai népi építészettel hamar elvarázsolja az ideérkezőket. Késő barokk kori templomra, pajtaműzomra és a szőlőhegyen számtalan templomromra is rálehet a figyelmes zarándok. Nem véletlen, hogy sok házat a fővárosból és más városokból letelepülők vettek meg az elmúlt évtizedekben. Ezeket szépen felújították, gondos portákat varázsoltak a lepusztult udvarok helyén, így a Káli-medence valóban egy

ékszerdoboz – Toszkánája – lett kis országunknak.

Erre a napra a Káli-medence másik részének felfedezését tűztük ki célul: egy 30 kilométeres kört tettünk a Kisörspuszta, Salföld, Kékkút, Kővágóörs, Kőveskál, Szentbékállai útvonalon. A forrásától az esőig mindenféle időnk volt, de hát így izgalmas egy kerékpártúra.

Kisörspusztát ne keressük a térképen, mert olyan kicsi pottyantás, hogy nem található rajta. Éppen ezért számomra egy izgalmas hely. Számtalan bányató mellett bújik meg az a talán 20 ház, melynek fele romos. De talámtam néhány igazán nagyszerű fotótémát, egy nagyon kedves kaput, amely hívogatja a betérőt. Ilyet még eddig nem láttam máshol. Mária az egyik oldalán, ölelben a kisjézussal, Szent József a másikon, a kapu fölött sarkányoló Szent György látható. Egy csodás paraszt barokk alkotás, aminek a kiskapuja is szépséges és hívogató.

A másik csoda a kicsi harangláb. Az egész kicsi pusztát jól körbejártuk, majd a bányatavakat is körbekerékpároztuk, lábunkat megmártogattuk bennük.

Következő megállónk Salföldön volt. Innen csöppőrgő esőben indultunk tovább a

Kőkúti Szent Mária-Magdolnáról elnevezett pálos kolostor romjaihoz, ami a közeli erdőben kereshető. Kerékpárral olyan mélyen sülyedtünk el a homokos úton, hogy többször aggodalmasan néztem, mikor terülök el a biciklimmel. A pálos romot a Bakonyerdő Zrt. Monostorapáti Erdészete segítségével újtották fel és adták át 2008-ban. A kihelyezett tábláról megtudhattuk, hogy a kolostor első írásos említése 1263-ban volt, mely akkor egy egyhajós templom és körülötte remetekunyhókat említ.

Az eső egyre jobban esett, így nem töltöttünk hosszú időt a kolostornál, hanem igyekeztünk gyorsan visszajutni a szállásunkra. Azért a Kornyitónál megálltunk egy kis pihenőre, mert az eső időközben elállt, így leskelődünk az ürgék és madarak után. Kicsit nézelődtünk Kőveskálán, majd jól elfáradva betekertünk Szentbékállára.

Nagyon jó érzés, hogy a Káli-medencét ezen a hétvégén két keréken teljesen más oldaláról ismerhettük meg: lassabban haladtunk, sok emberrel beszélgethettünk, új élményeket gyűjthettünk. Kiszakadva a mindennapi megszokott időből és téréből üdítő és egyben aktív pihenést is volt ez a két nap.

(Csengei Ágota)

Bevették a Keszthelyi-hegységet – XI. erdész–pedagógus találkozó

A Bakonyerdő Zrt. és az Országos Erdészeti Egyesület Pápai Helyi Csoportja augusztus közepén rendezte meg az erdész–pedagógus párok XI. találkozóját. Az erdész és pedagógus feleségek (illetve erdésznők és pedagógus férjek) találkozójának a Keszthelyi Erdészet adott otthont, ahol legutóbb 2007-ben volt hasonló rendezvény.

A megjelenteket Szakács István, a házigazda Keszthelyi Erdészet igazgatója köszöntötte Nagymezőn, s egyben ismertette az erdészeti munkáját, kiemelve az utóbbi évek közjóléti fejlesztéseit. A nem messze található gyenesdési lőtérén Keczei Zoltán mutatta be a Befagy erdész lövész klubot, ahol a

résztevők ki is próbálhatták a koronglövő pályát. A 2014-ben ökoturisztikai pályázat segítségével épült Természet Háza Látogatóközpontban Sali Éva tartott szakavatott tárlatvezetést, majd levetítette a környék látnivalóit bemutató kisfilmet. A társaság a közeli Festetics Imre Állatparkba átsétálva testközelből

ismerkedhetett meg az őshonos háziállatokkal, illetve nagyvadfajokkal. A Keszthelyi Vadászati Múzeum megtekintése után az annak tőterében található, Európa

Jó hangulatban telt az összejövetel

egyik legnagyobb történelmi modellvasút kiállítását látogatta meg a csoport.

Visszatérve a Keszthelyi-hegységre a 2015-ben átadott balatongyöröki Padkúti kilátóból gyönyörködtek a résztvevők a balatoni panorámában, valamint nyervehettek képet az elmúlt évek nagymértékű fenyő- és cserpusztulása után magához térő erdő állapotról.

A nap egyik csúcspontjaként a szigligeti vár meghódítására is sor került. Itt Békássy Gábor, a Balaton-felvidéki Nemzeti Park természetvédelmi öre tartott

fórró hangulatú ismertetést a környék látnivalóiról, természeti értékeiről, történelméről, kiemelve az erdészet és a nemzeti park jó és szoros kapcsolatát. A tartalmas nap zárására, a látottak kiértékelésére a Csali pincészetben került sor, ahol megismerkedhettek a résztvevők a családi vállalkozás sokoldalúságával, a krokodil bor létrejöttével.

Köszönet illeti a Keszthelyi Erdészetet a minden részletre kiterjedő szervezésért, vendéglátásért, a gondosan összeállított, tartalmas programért.

Lőképzés Gyenesdiáson

Az oktatás célja a vadász-fegyver mint veszélyes munkaeszköz biztonságos használatának felelevenítése elméleti és gyakorlati szinten egyaránt.

A Bakonyerdő Zrt. általában augusztus második felében a hivatásos szakmelyeztet résztvevőivel, valamint a BEFAG lövészklub közreműködésével általános löelméleti és gyakorlati képzést tart a gyenesdiási lőtér területén. Az időpont nem véletlen, hiszen szeptembertől indult a hivatalos vadászati szezon, ami a szakmelyeztetől pontos és fegyelmezett munkát vár el. Az idei képzésen 57-en vettek részt.

A program Varga László vezérigazgató köszöntőjével vette kezdetét. Ezt követően Pölöskei Balázs osztályvezető adott rövid tájékoztatót a kezdődő vadász évad teendőiről, illetve az új vadászati törvény hozta változásokról. Immár terepen, a futóvadlövőpályán a sörétes és golyós löfegyverek biztonságos kezeléséről, sportszerű használatáról tartott elméleti oktatást Keczei Zoltán.

A megmérettetésen igazgatóságoként egy-egy négyfős, illetve a Balatonfüredi Erdészet és a Központról részéről pedig két-két négyfős csapat vett részt. Mindenki gyorsított korongvadászatban, gyors és lassú

futóvad-, illetve állócéllövészetben mérte össze gyakorlati tudását. A csapatok forgószinpadszerűen váltották egymást az egyes pályákon.

A lövészet kiértékelése három kategóriában történt: **Eredmények, egyéni:** 1. Szabó Csaba (Devecseri Erdészet), 2. ifj. Somogyi József (Balatonfüredi Erdészet), 3. Nagy Attila (Devecseri Erdészet).

Csapatban: 1. Devecseri Erdészet (Csabai Zsolt, Kovács Róbert, Nagy Attila, Szabó Csaba), 2. Balatonfüredi Erdészet I. csapat (ifj. Somogyi József, Tóth Ferenc, Kovács Ferenc, Takács Károly), 3. Központ II. csapat (dr. Patocska Zoltán,

Pölöskei Balázs, Gerencsér Zoltán, Farkas Bálint)

A rendszeresen versenyeiken szereplő kollégák közt: 1. Fekete Róbert (Balatonfüred), 2. Vizi Norbert (Farkasgyepű), 3. Pölöskei Balázs (Központ).

A három legjobb eredményt elért résztvevőnek illetve csapatnak Varga László adta át az érmeket és kupákat. A képzés sportszerűen zajlott, minden résztvevő élvezetes és izgalmas kerekelt közt tudta kamatoztatni sok év alatt megszerzett lövészegyet, ügyességét mindkét fegyvernemben. A Bakonyerdő Zrt. közösségét erősítő, jó hangulatú együttlét volt.

Új elnök a helyi csoport élén

Dr. Szekrényes Tamást, a Bakonyerdő Zrt. vezérigazgató-helyettesét választották meg az Országos Erdészeti Egyesület Pápai Helyi Csoport elnökének a szervezet tisztújító közgyűlésén.

A közgyűlésen Varga László vezérigazgató köszöntötte a megjelent tagtársakat. Dr. Patocska Zoltán levezető elnök külön köszöntötte dr. Marosi Györgyöt, az OEE Országos Választási Bizottságának tagját. A helyi választási bizottság elnökének Hipság Istvánt, tagjainak pedig Gosztola Júliát és Bán Gábert választották.

Stubán Zoltán leköszönő titkár elevenítette fel az elmúlt négy év legfontosabb egyesületi történéseit, eseményeit, rendezvényeit. Mint mondta, a csoport létszáma az elmúlt négy évben folyamatosan emelkedett, jelenleg 177 fővel a negyedik legnagyobb taglétszámú csoportja az egyesületnek.

A helyi csoport az elmúlt négy évben közel 25 rendezvény szervezésében vett részt, fogadta más helyi csoportok tagjait, illetve vettek részt a tagjai különböző egyesületi rendezvényeken. Megemlékezett a négy év alatt elhunyt tagtársakról, kiemelte az egyesületi kitüntetéssel elnyert kollégákat. Beszéde végén megköszönte a Bakonyerdő Zrt. támogatását a rendezvények megszervezésében.

A szavazatok összesítésének ideje alatt a jelenlévők dr. Patocska Zoltánnak, a Bakonyerdő Zrt. erdőművelési osztályvezetőjének érdekes előadását hallgathatták meg a lakiteki Agrárklíma2. projektzáró rendezvényről.

A tagság elnöknek dr. Szekrényes Tamást, titkárnak Stubán Zoltánt, titkárhelyettesnek Rosta Katalint választotta meg. A három küldött: Gombási Károly, Rosta Katalin és Stubán Zoltán. A helyi csoport tagjai az OEE országos tisztségűire is megítették ajánlásukat. Az új elnök megköszönte a bizalmat, ismertette az idei évre hátralévő programtervet, és a jövőbeni elképzeléseit.

Értékes helyezések

A nyár végén rendezték meg a XXII. Erdészeti és Faipari Sportnapokat, melyet a rendszerváltás idején alakult Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete áldomott meg. Kollégáink 11 alkalommal állhattak dobogóra. Az idei rendezési jogot a Pílis Parkerdő Zrt. kapta. A rendezvényre megközelítőleg hatszáz személy érkezett. A magyar erdészek mellett

Csehország, Horvátország, valamint Szlovákia és Románia is indított csapatokat. A versenyzők 17 versenyszámban mérték össze tudásukat egész hétvégén.

Bakonyerdő Zrt. dolgozói idén is szép számmal és sokféle sportágban képviselték magukat. A versenyszámokban több szép eredményt értünk el, ezt bizonyítja a 11 dobogós he-

lyezés is. A sárkányhajóban elért harmadik helyezést különösen értékes, amivel bizonyítottuk, hogy a csapatmunka jól működik nálunk.

Helyezettek: Tenisz, nők: 2. Gosztola Júlia, 3. Patyiné Bana Anita. Terepfutás, nők 5 km: 2. Patocska-Lunk Eszter. Terepfutás, férfiak 9 km: 3. dr. Patocska Zoltán. Gyorsúszás, férfiak 50 m: 1. Szabó Péter, nők 50 m: 3. Gosztola Júlia. Mellúszás, férfiak 50 m: 1. Szabó Péter, nők 50 m: 3. Gosztola Júlia. Mellúszás, 100 m: 2. Szabó Péter. Vegyes váltóúszás, 200 m: 2. Gosztola Júlia, Szabó Péter, Szelestei Péter. Sárkányhajó: 3. Bakonyerdő csapat

Összítésben részvénnytársaságunk a 22 induló csapat közül a hetedik helyet szerezte meg.

A sárkányhajóban elért harmadik helyezéssel bizonyítottuk, hogy a csapatmunka jól működik a vállalatnál

Személyi változások

A Bakonyerdő Zrt. munkatársi létszámában június 16-tól szeptember 16-ig az alábbi változások voltak:

Belépők, szellemiek: Fenyvesiné Gajdacsik Ildikó (Francia-avágási Fűrészáru Gyár, 06. 22.), Czigler Tibor (Farkasgyepű, 07. 01.), Papp Armand (Farkasgyepű, 07. 01.), Venceli Marianna (Központ, 08. 29.), Fellner Zoltán (Bakonyzentlászó, 09. 01.), Gombási Mónika (Farkasgyepű, 09. 01.), Meinczinger Gergő (Balatonfüred, 09. 01.), Piller Rajmund (Bakonybél, 09. 01.), Trefeli Alexandra (Keszthely, 09. 01.).

Belépők, fizikaiak: Komenda Zsuzsanna (Bakonyzentlászó, 07. 01.), Kresanics-Prodan Magdaléna Mária (Balatonfüred, 07. 03.), Nagy Géza (Devecser, 07. 03.), Molnár Tamás (Devecser, 07. 10.), Hodászi Gyuláné (Franciaavágási Fűrészáru Gyár, 09. 10.), Varró

László Pál (BEFAG Parkettagyár, 09. 10.)

Kilépők, szellemiek: Pál Éva (Franciaavágási Fűrészáru Gyár, 07. 17.), Csali Nikolett (Keszthely, 08. 07.), Lampert-Kovács Ildikó (BEFAG Parkettagyár, 09. 10.), Kilepők, fizikaiak: Maurer László (BEFAG Parkettagyár, 06. 23.), Fehér László József (Franciaavágási Fűrészáru Gyár, 06. 30.), Lakatos Zoltán (BEFAG Parkettagyár, 07. 06.), Máté Zsoltné (BEFAG Parkettagyár, 08. 10.), Horváth Ibolya (BEFAG Parkettagyár, 08. 24.), Soós József Sándor (Balatonfüred, 08. 27.), Horváth Tibor (BEFAG Parkettagyár, 08. 31.).

Nyugdíjazás, szellemiek: Németh Józsefné (Központ, 06. 30.). **Nyugdíjazás, fizikaiak:** Kapcsándi Géza (Farkasgyepű, 07. 22.), Németh Róbertné (Franciaavágási Fűrészáru Gyár, 07. 31.). **Hűségutalmak, szellemiek:** 45 év: Mohos

Kálmán (Devecser). 40 év: Fekete Sándor (BEFAG Parkettagyár), Németh Vince (Pápa), Válint Miklós (Keszthely), Benkő László (Keszthely), Somogyi József (Balatonfüred), Supán Gyula (Farkasgyepű), Nagy-Balázs Lajos (Keszthely). 30 év: Péter Andrásné (Franciaavágási Fűrészáru Gyár). 25 év: Döme József (BEFAG Parkettagyár). **Hűségutalmak, fizikaiak:** 45 év: Kamarás Ferenc (Franciaavágási Fűrészáru Gyár). 35 év: Schmidt-hoffer Csaba (Bakonybél), Tamás Vince (Franciaavágási Fűrészáru Gyár). 30 év: Danka Enikő, Major Zoltán, Máté Zsoltáné (mindhárom BEFAG Parkettagyár), Novák Zoltán (Franciaavágási Fűrészáru Gyár). 27 év: Németh Róbertné (Franciaavágási Fűrészáru Gyár). 23 év: Varga Ottó (Keszthely). 20 év: Orosz László (Farkasgyepű).

Erdei élmények diákoknak

Több éve már, hogy a Bakonyerdő Zrt. határon túli magyar lakta településekről, illetve oktatási intézményekből általános és középiskolás diákokat fogad nyári táborozásra.

– Idén az erdélyi Gyergyóremete Dévai Szent Ferenc Alapítvány

Árpádházi Szent Margit Napközi Otthonának gyermekeit és a vajdasági Ady Endre Kisérleti Általános Iskola diákjait fogadtuk – számolt be róla Istvánffy Alexandra vadászati vezető üzletkötő.

Mindkét erdei iskolánk aktív lebonyolítója és szervezője a két nyári tábornak. Évről évre segí-

tő partnereinknek köszönhetően pedig tartalmas, változatos és élménydús itt töltött idővel készülünk a gyerekek fogadására.

Erdői kirándulás, vadspark-látogatás, trófea- és nyomfelismerés, íjászat, kézműves-foglalkozások ugyanúgy szerepelnek a napi programok között, mint éjszakai

csillagvizsgálat, természettudományi kiállítás, barlangi csónakázás.

Az erdő, erdei környezet, az ökoszisztéma megismerése mellett mindig jut idő igazi nyaralásra is, hiszen a gyerekek által hön áhított strandolás, balatoni fürdőzés meg-unhatatlan program. Ezúton is hálsán köszönjük segítőink, a

MÁV Start Zrt., a Balaton-felvidéki Nemzeti Park, a Pápai Termárvízhasznosító Zrt., a Kékfestő Múzeum, valamint a Bakonyi Természettudományi Múzeum és természetesen saját kollégáink több-éves segítő munkáját, melyre az elkövetkezendő években is számí-tunk.